

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Senyor, ensenya'ns a pregar!

El papa Francesc ha volgut declarar aquest any com «Any de la pregària» i per aquest motiu voldria dedicar algunes reflexions a aquest tema. Per què un any de la pregària? Quina és la importància de la pregària? D'on ens ve a nosaltres aquesta necessitat? I és que des de ben petits aprenem a parlar, a entrar en relació amb els altres, especialment els més propers. I des de ben petits tots hem après a demanar. A demanar el que necessitem i també altres coses que pot ser no necessitem de veritat però que ens semblen necessàries. Des de petits hem après a demanar amb paraules mal pronunciades, amb plors, amb crits de vegades també.

Però resulta que no hem après encara del tot a pregar, no acabem de saber pregar. Pot ser perquè des del principi hem entrat en relació amb els nostres pares, amb les persones que ens estimen, i tenim confiança amb ells, però no hem après a entrar en relació amb Aquell que ens estima més que ningú en aquest món, no acabem de conèixer i de confiar en el Senyor.

D'aquí la gran importància d'ensenyar als infants, ja des del primer moment, que hi ha algú que els estima més encara que nosaltres. Ensenyar als infants, perquè quan arribin a ser grans no es trobin que no saben pregar. Perquè pregar és l'expressió de la nostra relació amb Déu. Hi ha moltes maneres de pregar, molts tipus de pregària, però perquè aquesta sigui autèntica, en tots els casos, hi ha uns elements comuns i necessaris. En tots els casos és necessari la consciència de qui som nosaltres i de qui és aquell a qui preguem. Però, coneixem aquell a qui preguem?

Voldria avui parlar d'un tipus concret de pregària, de les més antigues i arrelades en la història i la tradició de la nostra fe. Em refereixo a pregar amb els salms. Jesús va pregar des de petit amb els salms.

El Llibre dels Salms és un conjunt d'himnes i oracions. També es coneix com a Salteri en al·lusió a l'instrument musical emprat per acompanyar el seu cant. El llibre forma part del cànon jueu i de la Bíblia cristiana. La tradició jueva més antiga i la BÍ-

blia llatina reconeixen 150 salms com a canònics.

Etimològicament, la paraula «Salm», ve de la paraula llatina «psalmus», que ve a la vegada de la paraula grega «psalmoi», que significa lloança. Els salms venen presentats com una sèrie de poesies i cànctics de diverses èpoques i autors, que amb el pas dels anys es van anar agrupant; pregàries i súplices dirigides a Déu, unes plenes de confiança i lloança, d'altres de petició i d'angúnia, de desesperació, altres de joia i de pau, moments d'acció de gràcies i de serenitat que han estat marcades per les circumstàncies del moment.

Sabem per la Bíblia que els salms van acompanyar Jesús al llarg de la seva vida. Els tenia presents a la seva pregària, així com amb Maria i Josep, que els recitarien cada dia i especialment en les peregrinacions a Jerusalem. L'evangeli ens diu que va cantar salms amb els apòstols, al darrer Sopar: «I cantant els himnes, van sortir cap a la muntanya de les Oliveres» (Mt 26,30). I a la creu va recórrer al salm 22 expressant el seu dolor i abandonament a les mans del Pare: «Déu meu, Déu meu! per què m'heu abandonat?» com llegim a Mt 27,46. Són la pregària de l'Antic Testament per excel·lència, però també per a nosaltres, com a inspirats per Déu mateix per a la nostra relació amb Ell.

L'Església segueix la tradició del poble d'Israel i els resa i canta en la Litúrgia de les Hores. Siguin quin siguin els salms amb els que resem no oblidem mai que Jesús va pregar amb els salms i que molts d'ells es refereixen a Ell mateix, el Messies. I no oblidem que sempre, tota pregària i també la dels salms, l'hem de fer conscients i amarats de l'amor de Déu, de l'amor que ens té, perquè ell és amor.

ENTREVISTA

Maleta pedagògica

PERE-JOAN GIRALT

La Fundació Pere Tarrés ha endegat un projecte estatal que pretén fomentar el treball d'entorns segurs i protectors emmarcats en la Llei Orgànica de Protecció integral a la Infància i l'Adolescència davant la Violència (LOPVI). Aquest projecte, batejat com a «maleta pedagògica», és el resultat d'una recerca que s'ha desenvolupat des de la Facultat d'Educació Social i Treball Social Pere Tarrés-URL. Pere-Joan Giralt és professor i investigador de la Facultat d'Educació Social i Treball Social Pere Tarrés-URL.

En què ajudarà aquest projecte?

El projecte ha permès que adolescents i monitors/es de centres de lleure educatiu de diferents Comunitats Autònomes —entre ells tres centres d'espai del Moviment de Centres d'Espai Cristians Catalans (MCECC) de la FPT i un agrupament de Minyons Escoltes i Guies de Catalunya (MEG)— compartim espais de participació i cocreació per promoure activitats que fomentin la cultura del bon tracte i els entorns segurs.

Per què cal el treball d'entorns segurs en el lleure educatiu?

La LOPVI promou un canvi de paradigma superant el tradicional de parlar d'espais sense violència. Ens diu que un entorn segur és «aquell que respecti els drets de la infància i promogui un ambient protector físic, psicològic i social, inclòs l'entorn digital». Des del lleure es respon a les necessitats de cura, protecció, educació, respecte, empatia i vinculació afectiva que requereixen els infants i es treballa des de tres nivells: sensibilització, prevenció i detecció precoç.

Com treballa la FPT la protecció dels menors?

Aquest tema el treballam des de fa temps, tant en el marc dels centres d'espai com en la resta d'activitats que desenvolupem. A partir de la LOPVI s'ha intensificat el treball i s'ha generat la figura del delegat de protecció a diferents nivells. Parlar de protecció dels infants és clau, ja que té molta vinculació amb els valors que es fomenten des de l'humanisme cristià.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Que no hi falti la nostra pregària!

Els termòmetres assenyalen temperatures altes, gens d'acord amb les pròpies de cada estació. El planeta viu un canvi climàtic que altera les previsions, que provoca un augment de temperatura amb totes les seves conseqüències. Fa més de tres anys que no plou d'acord amb les necessitats de les persones, amb les necessitats bàsiques. El volum de pluja minva per sota del que era habitual. Les restriccions afecten la indústria, l'agricultura, la ramaderia, el consum domèstic, el turisme, el regat de jardins... i també el consum individual i familiar.

La crisi climàtica és una realitat dramàtica i angoixant. Les reserves d'aigua als embassaments estan a mínims històrics... que han fet inevitable la declaració d'emergència i unes primeres mesures restrictives que no exclouen fases més severes. Cal reduir i limitar el consum d'aigua, modernitzar les xarxes, recuperar pous, augmentar el cabdal d'aigua provinent de les depuradores i les desalinitzadores que s'ha de transportar on convingui...

L'aigua és de tots i el problema també és de tots. És per això que els bisbes catalans en una nota recent diuen:

«De diverses maneres, a cada un dels nostres bisbats, hem animat els membres de les nostres comunitats diocesanes a demanar amb perseverança el do de la pluja que tant necessita la nostra societat. Convidem tots els cristians i cristianes a intensificar aquesta petició, tant en la pregària personal com en la comunitària, confiant que el Pare del cel donarà coses bones als qui les hi demanen». «Així, doncs, si vosaltres, que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el vostre Pare del cel donarà coses bones als qui les hi demanen» (Mt 7,11).

Trobar respostes reeixides demana sumar esforços, sacrificis reals compartits i assumits. És evident que es necessita una política hidrològica que esdevingui un projecte col·lectiu que demana una solidaritat generalitzada, una implicació de tothom. Com diuen els bisbes catalans en la nota esmentada: «Aquesta dificultat que ens ateny a tots, és una oportunitat per a viure més conscientment l'austeritat, el valor del sacrifici personal, la generositat i la solidaritat». Que no hi falti la nostra pregària!

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Actuar es también detenerse en oración

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En su mensaje de este año, encontramos unas palabras del santo Padre en las que expone que la Cuaresma es tiempo de actuar, pero añade que en Cuaresma actuar también es detenerse. «Detenerse en oración, para acoger la Palabra de Dios, y detenerse como el samaritano, ante el hermano herido. El amor a Dios y al prójimo es un único amor. Por eso la oración, la limosna y el ayuno no son tres ejercicios independientes, sino un único movimiento de apertura, de vaciamiento.»

Para vivir mejor el presente año, dedicado a la oración, previo al Jubileo del 2025, el Dicasterio para la Evangelización ha comenzado a publicar una serie de *Apuntes sobre la oración*. En el primero de estos: «Orar hoy, un desafío

a superar», vemos como el cardenal Comastri, se refiere a la forma de acercarnos a Dios, es decir, para orar en verdad, nosotros debemos presentarnos ante Dios con las heridas descubiertas, las de nuestra pequeñez y las de nuestro pecado. Con sencillez, apoyados en la misericordia del Padre que nos alcanza con la muerte y resurrección del Señor. El muere en Cruz y en transfigurado en su gloria. Él se interesa por cada uno de nosotros y nos salva,

Pidamos a María que sepamos detenernos; que nos ayude a salir de nosotros mismos, situarnos en verdad ante Dios. La oración nos dará nuevas energías. «Delante de la presencia de Dios nos convertimos en hermanas y hermanos.»

Lectures de la missa diària i santoral

26. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38]. Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza; santa Paula Montal, vg, d'Arenys de Mar, fund. escolàpies (SchP).

27. ■ Dimarts [Is 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passonista; beata Francina-Aina Cirer, vg, paüla, de Sencelles (Mallorca); sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; santa Honorina, vg.

28. ■ Dimecres [Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20,17-28]. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. V), abat; sant Serapió, mr.

29. ■ Dijous [Jr 17,5-8 / Sl 1 / Lc 16,19-31]. Sant Romà, abat (s. V); sant Serapió, mr.

1. ■ Divendres [Gn 37,3-4.12-13a. 17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Rossend (Salas, 907 - Celandova, 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

2. ■ Dissabte [Mi 7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32]. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

3. ■ † Diumenge vinent, III diumenge de Quaresma (lit. hores: 3a setm.) [Ex 20,1-17 (o bé: Ex 20,1-3.7-8.12-17) / Sl 18 / 1Co 1,22-25 / Jn 2,13-25]. Sant Medir, pagès mr. barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.

Intencions del Sant Pare per al mes de març

Preguem perquè els qui a diferents parts del món arrisquen la vida per l'Evangeli contagiïn a l'Església la seva valentia i el seu impuls missioner.

DIUMENGE II DE QUARESMA

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquells dies, Déu, per posar a prova Abraham, el cridà: «Abraham». Ell respongué: «Aquí em teniu». Déu li digué: «Pren, si et plau, Isaac, el teu fill únic, que tant estimes, ves-te'n al país de Moria i allà, dalt de la muntanya, que jo t'indicaré, sacrifica'l en holocaust».

Arribats a l'indret que Déu havia indicat a Abraham, hi aixecà l'altar i apilà la llenya. Llavors agafà el ganivet per degollar el seu fill. Però l'àngel del Senyor el cridà des del cel: «Abraham, Abraham». Ell li respongué: «Aquí em teniu». L'àngel li digué: «Deixa estar el noi, no li facis res. Ja veig que reverencies Déu, tu que no m'has refusat el teu fill únic».

Llavors Abraham alçà els ulls i veié un moltó agafat per les banyes en una bardissa. Hi anà, el prengué i el sacrificà en holocaust en lloc del seu fill. L'àngel del Senyor tornà a cridar Abraham des del cel i li digué: «Escolta l'oracle del Senyor: "Ja que has fet això de no refusar-me el teu fill únic, juro per mi mateix que t'ompliré de benediccions i faré que la teva descendència sigui tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar; els teus descendents heretaran les ciutats dels seus enemics, i tots els nadius del país, per beneir-se, es valdran de la teva descendència, perquè has obeït el que jo t'havia manat".»

Salm responsorial (115)

R. *Continuaré caminant entre els qui viuen a la presència del Senyor.*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,31b-34)

Germans, si tenim Déu a favor nostre, ¿qui tindrem en contra? Ell que va entregar el seu propi Fill per tots nosaltres i no el va plànyer, ¿com no estarà disposat a donar-nos-ho tot, juntament amb el seu Fill?

¿Qui es presentarà per acusar els elegits de Déu? És Déu qui els declara innocents. ¿Qui gosarà condemnar-los? Jesucrist, el qui va morir, més encara, el qui va ressuscitar, és el qui està a la dreta de Déu intercedint per nosaltres.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 9,2-10)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, els dugué tots sols dalt d'una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells: els seus vestits es tornaren fulgurants, i eren tan blancs que cap tintorer del món no hauria pogut blanquejar-los així. Se'ls aparegué Elies amb Moisès, i conversaven amb Jesús. Llavors Pere diu a Jesús: «Rabí, que n'estem de bé aquí dalt! Hi farem tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies». No sabia pas què dir, d'esglaiats que estaven. Llavors es formà un núvol que els cobria, i del núvol estant va sortir una veu: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo». Immediatament, mirant al seu voltant, ja no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol amb ells.

Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no referissin a ningú allò que havien vist, fins després que el Fill de l'home hagués ressuscitat d'entre els morts. Ells retingueren aquestes paraules i discutien entre ells què volia dir això de «ressuscitar d'entre els morts».

Lectura del libro del Gènesi (Gén 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquellos días, Dios puso a prueba a Abrahán. Le dijo: «¡Abrahán!». Él respondió: «Aquí estoy». Dios dijo: «Toma a tu hijo único, al que amas, a Isaac, y vete a la tierra de Moria y ofrécelo allí en holocausto en uno de los montes que yo te indicaré».

Cuando llegaron al sitio que le había dicho Dios, Abrahán levantó allí el altar y apiló la leña. Entonces Abrahán alargó la mano y tomó el cuchillo para degollar a su hijo. Pero el ángel del Señor le gritó desde el cielo: «¡Abrahán, Abrahán!». Él contestó: «Aquí estoy». El ángel le ordenó: «No alargues la mano contra el muchacho ni le hagas nada. Ahora he comprobado que temas a Dios, porque no te has reservado a tu hijo, a tu único hijo». Abrahán levantó los ojos y vio un carnero enredado por los cuernos en la maleza. Se acercó, tomó el carnero y lo ofreció en holocausto en lugar de su hijo. El ángel del Señor llamó a Abrahán por segunda vez desde el cielo y le dijo: «Juro por mí mismo, oráculo del Señor: por haber hecho esto, por no haberte reservado tu hijo, tu hijo único, te colmaré de bendiciones y multiplicaré a tus descendientes como las estrellas del cielo y como la arena de la playa. Tus descendientes conquistarán las puertas de sus enemigos. Todas las naciones de la tierra se bendecirán con tu descendencia, porque has escuchado mi voz».

Salmo responsorial (115)

R. *Caminaré en presencia del Señor en el país de los vivos.*

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,31b-34)

Hermanos: Si Dios está con nosotros, ¿quién estará contra nosotros? El que no se reservó a su propio Hijo, sino que lo entregó por todos nosotros, ¿cómo no nos dará todo con él? ¿Quién acusará a los elegidos de Dios? Dios es el que justifica. ¿Quién condenará? ¿Acaso Cristo Jesús, que murió, más todavía, resucitó y está a la derecha de Dios y que además intercede por nosotros?

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 9,2-10)

En aquel tiempo, Jesús tomó consigo a Pedro, a Santiago y a Juan, subió aparte con ellos a un monte alto, y se transfiguró delante de ellos. Sus vestidos se volvieron de un blanco deslumbrador, como no puede dejarlos ningún batanero del mundo. Se les aparecieron Elías y Moisès, conversando con Jesús. Entonces Pedro tomó la palabra y dijo a Jesús: «Maestro, ¡qué bueno es que estemos aquí! Vamos a hacer tres tiendas, una para ti, otra para Moisès y otra para Elías». No sabía qué decir, pues estaban asustados. Se formó una nube que los cubrió y salió una voz de la nube: «Este es mi Hijo, el amado; escuchadlo». De pronto, al mirar alrededor, no vieron a nadie más que a Jesús, solo con ellos.

Cuando bajaban del monte, les ordenó que no contasen a nadie lo que habían visto hasta que el Hijo del hombre resucitara de entre los muertos. Esto se les quedó grabado y discutían qué quería decir aquello de resucitar de entre los muertos.

COMENTARI

Aprofitar les experiències lluminoses de la fe

La Transfiguració (1517-1520), de Raffaello Sanzio. Pinacoteca vaticana, Ciutat del Vaticà, Roma (Itàlia)

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Els deixebles de Jesús seguien al seu costat perquè els agradava el que deia i el que feia, i certament, per un toc de gràcia del Senyor. Ell els havia cridat, l'escolten amb interès, i amb Ell van fent camí cap a Jerusalem.

Però no saben el que els espera. Pensen que potser Jesús és el Messies esperat, i fins i tot s'il·lusionen somniant que si és així, ells podran ser uns personatges importants, estan al seu costat.

Jesús els va alligant, i els anuncia diferents vegades que el Messies haurà de passar pel sofriment i per la mort. Ells no ho acaben d'entendre, els cal un canvi en el seu pensament, de mentalitat i de conversió.

Jesús els condueix a una experiència que impactarà les seves vides: «la Transfiguració, al Tabor», se'ls hi manifesta amb tota la seva grandesa i realitat, i conversant amb Elies i Moisès (bons exponents de la Llei i els Profetes de l'Antic Testament).

¡Quin goig, quina felicitat! Sant Pere arriba a dir a Jesús: «¡Que n'estem de bé aquí dalt! Hi farem tres cabanes». I sense pensar en ell ni amb els seus companys diu: «una per a Vós, una per a Moisès i una altra per a Elies». Llavors es formà un núvol que els cobria, i del núvol estant va sortir una veu: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo.»

Va ser una experiència extraordinària, un revelació de qui era Jesús. Però reben un encàrrec important: «no dir a ningú el que havien vist, fins després que el Fill de l'home hagués ressuscitat d'entre els morts».

Els signes extraordinaris i lluminosos que els seus deixebles, i avui també nosaltres, puguem tenir i experimentar, són importants i ens poden anar molt bé per enfortir la nostra fe, però no ens hi podem quedar aturats.

Recordem-los, gaudim-ne, però la vida dels deixebles del Senyor i la nostra, ha de seguir endavant, guiats per la fe, la Paraula del Senyor, i la seva mateixa persona que se'ns dona com a aliment (a l'Eucaristia).

Durant tot aquest temps de la Quaresma, se'ns demana que visquem amb austeritat de vida, meditem la Paraula de Déu, i anem endavant seguint Jesús i estimant els germans. Hem de fer un bon camí cap a la Pasqua; així podrem celebrar amb goig la Resurrecció del Senyor.

Podem passar per moments molt foscos, però el Senyor es deixa sentir, si amb un cor ben disposat el cerquem, l'escoltem i el seguim.

VIDA DIOCESANA

Notícies

Agenda

Del dilluns 26 al dimecres 28 de febrer. Trobada de directors espirituals de Seminari a Madrid organitzada per la Comissió Episcopal de Clergat i Seminaris.

Dilluns 26 i dimarts 27 de febrer. Curs de renovació pastoral per a preveres i diaques.

Dimarts 26 de febrer, a les 17 h. Reunió de la Comissió de Vida Consagrada a Caldes de Montbui.

Dimecres 27 de febrer, a les 19 h. Primera conferència quaresmal a la Catedral. «Com preguem», a càrrec de Mn. Fidel Catalán.

Dijous 29 de febrer, a les 20.30 h. Sessió de formació al grup Nicodemus (DeleJove) a Sant Fèlix de Sabadell.

Dissabte 2 de març:

—**A les 10 h.** Sessió del Consell Pastoral Diocesà en el Bisbat.

—**A les 19.30 h,** el Sr Bisbe celebra la Missa a Santa Engràcia de Montcada i beneeix els nous locals de Càritas parroquial.

Comença la Quaresma. El dimecres 14 de febrer, enguany l'Església començà el temps de la Quaresma amb la celebració de la Missa i el ritus de la imposició de la cendra en el cap com a signe penitencial. Mons. Salvador Cristau va presidir la Missa el Dimecres de Cendra a la Catedral, com és costum. En la seva homília glossà les paraules del papa Francesc en el Missatge de Quaresma d'enguany que porta per títol «A través del desert Déu ens guia a la llibertat».

Escola de Dirigents de Cursets de Cristiandat. El dissabte 17 de febrer es va reunir a la parròquia de Les Fonts l'Escola de Dirigents del Moviment

Cursets de Cristiandat. En aquesta trobada de reflexió es va tractar sobre l'aplicació del mètode propi en el context actual de la nostra societat i la manera de renovar-lo i actualitzar-lo.

Trobada d'escolans al Seminari diocesà. El Seminari diocesà, a Valldoreix, acollí la XV Trobada d'escolans de la diòcesi. El lema d'enguany ha estat: «Com Samuel, escolta i serveix amb alegria», que s'ha reflectit en les diverses activitats que els escolans han realitzat al llarg de la jornada. El bisbe Salvador va presidir la Missa i, en acabar, es van lliurar diplomes i rosaris a tots els participants.

Ritu d'elecció de catecúmens. El dissabte 17 de febrer, el bisbe Salvador

va presidir la Missa a la Catedral en la que es feu el ritu d'elecció dels catecúmens. Han estat 25 adults que s'estan preparant per rebre els sacraments de la iniciació cristiana (baptisme, confirmació i eucaristia) i que rebran durant el temps de Pasqua a les seves respectives parròquies.

Setmana de la Família. Entre els dies 12 i 18 de febrer s'ha celebrat la Setmana de la Família. Des de la delegació s'ha fet arribar material per a les famílies amb la proposta de fer un recés a casa cada dia amb vídeos concrets (l'estimació, la pregària, l'educació, la confiança, etc.). El dissabte 17 de febrer, a les 11 h, es va convocar a la parròquia de Parets una reunió amb els mossens i responsables col·laboradors per reflexionar sobre el treball i les propostes de la delegació. I, finalment, diumenge 18 de febrer, el Sr. Bisbe va presidir la Missa de cloenda a les 20 h a la Catedral amb la participació de famílies que foren beneïdes pel bisbe Salvador.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Señor, ¡enséñanos a orar!

El papa Francisco ha querido declarar este año como «Año de la oración» y por este motivo quisiera dedicar algunas reflexiones a este tema. ¿Por qué un año de la oración? ¿Cuál es la importancia de la oración? ¿De dónde nos viene a nosotros esta necesidad? Y es que desde pequeños aprendemos a hablar, a entrar en relación con los demás, especialmente con los más cercanos. Y desde pequeños todos hemos aprendido a pedir. Pedir lo que necesitamos y también otras cosas que puede ser no necesitamos de verdad pero que nos parecen necesarias. Desde pequeños hemos aprendido a pedir con palabras mal pronunciadas, con llantos, gritos en ocasiones.

Pero resulta que no hemos aprendido aún por completo a orar, no acabamos de saber orar. Puede que sea porque desde el principio hemos entrado en relación con nuestros padres, con las personas que nos aman y tenemos confianza en ellos, pero no hemos aprendido a entrar en relación con Aquel que nos ama más que nadie en este mundo, no terminamos de conocer y confiar en el Señor.

De ahí la gran importancia de enseñar a los niños, ya desde el primer momento, que hay al-

guien que les quiere más que nosotros. Enseñar a los niños, para que cuando lleguen a ser mayores no se encuentren que no saben orar. Porque orar es la expresión de nuestra relación con Dios. Hay muchas formas, muchos tipos de oración, pero para que ésta sea auténtica, en todos los casos, hay unos elementos comunes y necesarios. En todos los casos es necesaria la conciencia de quiénes somos nosotros y de quién es aquél a quien nos dirigimos. Pero, ¿conocemos de verdad aquél a quien oramos?

Quisiera hoy hablar de un tipo concreto de oración, de las más antiguas y arraigadas en la historia y la tradición de nuestra fe. Me refiero a los salmos. Jesús oró, rezó desde pequeño con los salmos.

El Libro de los Salmos es un conjunto de himnos y oraciones. También se conoce como Salterio en alusión al instrumento musical empleado para acompañar su canto. El libro forma parte del canon judío y de la Biblia cristiana. La tradición judía más antigua y la Biblia latina reconocen 150 salmos como canónicos.

Etimológicamente la palabra «Salmo» viene de la palabra latina «psalmus», que viene a su vez de la palabra griega «psalmoi», que significa

alabanza. Los salmos se presentan como una serie de poesías y cánticos de diversas épocas y autores que con el pasar del tiempo se fueron agrupando; oraciones y súplicas dirigidas a Dios, unas llenas de confianza y alabanza, otras de petición y de angustia, de desesperación, otras de alegría y de paz, momentos de acción de gracias y de serenidad que han estado marcados por las circunstancias.

Sabemos por la Biblia que los salmos acompañaron a Jesús a lo largo de su vida. Los tenía presentes en su oración, así como con María y José, que los recitarían todos los días y especialmente en las peregrinaciones a Jerusalén. El evangelio nos dice que cantó salmos con los apóstoles en la última Cena: «Y cantando los himnos, salieron hacia la montaña de los Olivos» (Mt 26,30). Y en la cruz recurrió al salmo 22 expresando su dolor y abandono en manos del Padre: «¡Dios mío, Dios mío! ¿por qué me has abandonado?» como leemos en Mt 27,46. Son la oración del Antiguo Testamento por excelencia, pero también para nosotros, como inspirados por Dios mismo para nuestra relación con Él.

La Iglesia sigue la tradición del pueblo de Israel y los reza y canta en la Liturgia de las Horas. Sean cuales sean los salmos con los que rezamos no olvidemos que Jesús oró con los salmos y que muchos de ellos se refieren a Él mismo, el Mesías. Y no olvidemos que siempre, toda oración, y también la de los salmos, debemos hacerla conscientes y empapados del amor de Dios, del amor que nos tiene, porque él es amor.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

